

کلونینگ ژن p4 لیشمانیا مژور

چکیده

زمینه و هدف: ژن p4 لیشمانیا مژور، در مرحله آماتیگوت انگل بیان می‌شود که احتمالاً ترکیب مناسب جهت تهیه واکسن بر علیه لیشمانیوز است. هدف از انجام این پژوهش، کلون این ژن در یک وکتور (ناقل) مناسب برای مطالعات بیشتر در زمینه واکسن‌سازی بود.

روش بررسی: این بررسی به صورت تجربی انجام گرفته است. در مرحله پروماستیگوت، لیشمانیا مژور در محیط N.N.N و سپس در محیط RPMI1640 به صورت انبوه کشت داده شد. در ادامه DNA ژنومی انگل با روش جوشان استخراج شد. سپس PCR با پرایمرهای اختصاصی ژن p4 انجام شد. محصول PCR از روی ژل آگاروز خالص سازی شد و در پلاسمید نو ترکیب غربالگری شد و تحت تأثیر آنزیمهای برش دهنده قرار گرفت.

یافته‌ها: واکنش PCR و سپس کلون قطعه p4 در T-Vector به درستی انجام شد. پلاسمید حاوی قطعه استخراج وژن کلون شده در آن با آنزیمهای برش دهنده، جدا شد و پلاسمید بیان-30-PQE با موققت سای کلون شد و سپس توسط آنزیمهای برش دهنده و انجام PCR روی پلاسمید بیان، تأیید شد.

نتیجه‌گیری: این ترکب ماده بیان، ژن p4 در آزمایشگاه است. تولید آنتی ژن نو ترکیب P4 می‌تواند، به خصوص در زمینه تهیه واکسن، به کار آید و علاوه بر آن در زمینه‌های هدف دارویی و تست‌های تشخیصی نیز قابل استفاده است.

کلیدواژه‌ها: ۱- ژن P4، ۲- کلونینگ، ۳- لیشمانیا مژور، ۴- واکسن

*دکتر مینو شاددل I

دکتر هرمزد اورمزدی II

دکتر لامع اخلاقی III

دکتر بهرام کاظمی IV

مژگان بنده‌پور V

مقدمه

اختصاصی این مرحله جهت تهیه واکسن بیشتر مورد توجه هستند^(۱-۵). تجربیات قبلی، تولید ۸ منوکلونال آنتی بادی اختصاصی را برای مرحله آماتیگوت انگل لیشمانیا پیغامروی گزارش دادند (p1 تا p8). منوکلونال آنتی بادی‌های p2، p4، p6 و p8 با مرحله آماتیگوت لیشمانیا آمازو ننسیس نیز واکنش نشان دادند^(۶). منوکلونال آنتی بادی‌های p4 و p7 دارای باند پروتئینی با وزن حدود ۳۴ کیلو دالتون هستند^(۷). آنتی ژن‌های اختصاصی مرحله آماتیگوت نیز توسط همین منوکلونال آنتی بادی‌ها شناسایی می‌شوند. هر کدام از این آنتی ژن‌ها یک پتانسیل بالقوه به عنوان کاندید تهیه واکسن در جهت پیشگیری و کنترل انگل به شمار می‌آیند^(۸). آنتی ژن‌های p4 و p8 از کشت آگزینیک مرحله آماتیگوت

لیشمانیا، یک انگل داخل سلوی اجباری از خانواده تریپانوزومیده است. در سیکل زندگی آن دو مرحله وجود دارد: مرحله تاژکدار پروماستیگوت که درون بدن پشه خاکی به عنوان ناقل بیولوژیکی است و مرحله آماتیگوت که درون ماکروفازهای میزبانان مهره‌دار است^(۹). گونه‌های مختلف لیشمانیا، طیف وسیعی از بیماری‌ها را از بیماری پوستی خود محدود شونده تا فرم منتشره شدید یا بیماری احشایی سبب می‌شوند.

به دلیل عدم درمان موفقیت‌آمین، عوارض جانبی داروها و مقاومت دارویی، تهیه یک واکسن مناسب مورد توجه بیشتر قرار گرفته است^(۱۰). از آنجایی که فرم آماتیگوت انگل سبب بیماری در انسان می‌شود، بنابراین آنتی ژن‌های

این مقاله خلاصه‌ای است از پایان‌نامه دکتر مینو شاددل جهت دریافت درجه دکترای انگل‌شناسی به راهنمایی دکتر هرمزد اورمزدی و دکتر لامع اخلاقی و مشاوره دکتر بهرام کاظمی.

(I) استادیار انگل‌شناسی، گروه انگل‌شناسی و قارچ‌شناسی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی ارتش، خیابان شهید فاطمی، خیابان شهید اعتمادزاده، دانشگاه علوم پزشکی ارتش، تهران، ایران (*مؤلف مسؤول)

(II) استاد انگل‌شناسی پزشکی، گروه انگل‌شناسی و قارچ‌شناسی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی درمانی - ایران، تهران، ایران

(III) دانشیار انگل‌شناسی، گروه انگل‌شناسی و قارچ‌شناسی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی ایران، تهران، ایران

(IV) استاد انگل‌شناسی، گروه انگل‌شناسی و قارچ‌شناسی، مرکز تحقیقات بیولوژی سلوی و مولکولی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی شهید بهشتی، تهران، ایران

(V) فوق لیسانس میکروبیولوژی، مرکز تحقیقات بیولوژی سلوی و مولکولی، دانشگاه علوم پزشکی و خدمات بهداشتی - درمانی شهید بهشتی، تهران، ایران

extention دمای ۷۲°C به مدت ۶۰ ثانیه است، و در پایان PCR در ژل آگاروز ۱/۵٪ الکتروفورز شد و با اتیدیوم بروماید رنگ آمیزی شد. باند DNA مورد نظر زیر نور مأواه بنش (Ultraviolet- UV)، مشاهده گردید^(۶). Low Melting Point PCR در ژل آگاروز ۱٪ الکتروفورز شد و زیر نور UV باند DNA مورد نظر از ژل جدا و خالص سازی شد^(۹). DNA خالص شده طی روش T/A Cloning درون پلاسمید pBluescript کلون شد. به صورت خلاصه، پلاسمید pBluscript که با آنزیم EcoRV برش داده شد، با آنزیم نوکلوقوتیدیل ترانسفرم به انتهای ۳' آن dTTP اضافه شد^(۱۰).

محصول واکنش Ligation (بیوند) در سلول پذیرای E.coli سوش - XL1 blue ترانسفورم شد^(۱۱) و در پلیت آکار LB که حاوی $50 \mu\text{g/ml}$ (میکروگرم در میلی لیتر) آمپیسیلین بود، پخش شد. کنی ها توسط gal IPTG، X-gal، غربالگری شدند و کنی های سفید دارای پلاسمید نو ترکیب، انتخاب شدند^(۱۲). پلاسمید نو ترکیب با روش الکالین، استخراج شد^(۱۳) و با آنزیم BamHI هضم گردید. باند DNA آزاد شده خالص سازی شد و درون پلاسمید بیان pQE-30 که با آنزیم BamHI برش داده شده بود، ساپ کلون گردید.

محصول واکنش، ترانسفورم شد. کنی های حاوی پلاسمید نو ترکیب در محیط LB کشت انبوه داده شد و سپس پلاسمید های نو ترکیب استخراج شد و با تجزیه و تحلیل توسط آنزیم های برش دهنده تأیید شد. واکنش PCR با استفاده از پرایمر Universal forward و reverse orientation ژن p4 جهت تأیید (جهت) مناسب ژن کلون شده، انجام گرفت.

یافته ها

پروماستیگوت لیشمانیا در محیط N.N.N رشد یافته و در محیط RPMI 1640 به صورت انبوه کشت داده شد و ژنومی آن استخراج شده و با روش PCR تکثیر یافت. DNA استخراج شده در شکل شماره ۱ نشان داده

لیشمانیا پیفانوی خالص می شوند و حفاظت بخش قابل ملاحظه ای را القاء می کند^(۱۳). بنابراین یکی از آنتی ژن های سطحی فرم آماستیگوت، p4 است که در زمینه پیشرفت واکسن سازی می تواند مؤثر باشد^(۱۴). ژن کد کننده آنتی ژن p4 در لیشمانیا پیفانوی کلون و سکانس گردید و شباهت ژن p4 با سایر گونه های جنس لیشمانیا، بررسی شد. این آنتی ژن درون شبکه آندوپلاسمیک آماستیگوت قرار دارد و دارای فعالیت نوکلئازی است که نقش احتمالی آن در ثبات RNA (بیان ژن) و ترمیم DNA مورد بحث است^(۱۵).

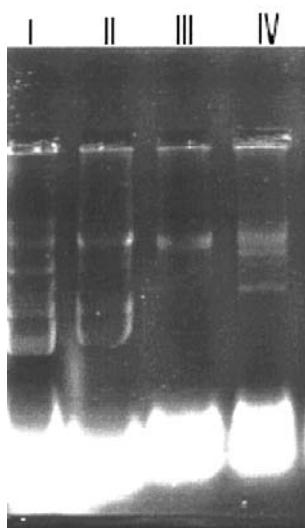
در این بررسی قصد بر این است که ژن p4 لیشمانیا مژور سویه ایران به عنوان پروتئین نو ترکیب، کلون شود.

روش بررسی

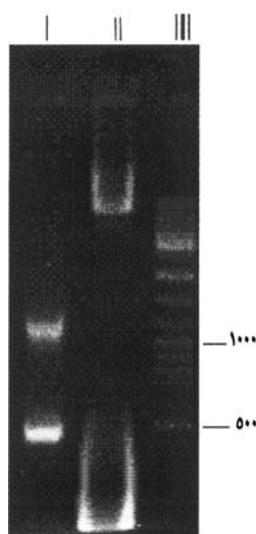
این بررسی به صورت تجربی انجام گرفته است. پروماستیگوت های لیشمانیا مژور (MRHO/IR/75/ER) در محیط N.N.N رشد داده شدند و سپس در محیط RPMI 1640 به کشت انبوه رسیدند^(۱۶). پروماستیگوت ها با سانتریفوژ کردن جمع آوری شدند و توسط بافر مخصوص (گلوکز ۰/۳۳ مول (M)، تریسیم 4mM MgCl_2 10mM تریتون- $x ۱۰۰\times ۰/۲\%$) لیز شدند و با روش جوشاندن، DNA ژنومی آن ها استخراج شد^(۱۷). براساس سکانس ژن p4 یک جفت پرایمر طراحی شد، به طوری که در سمت ۵ پرایمرها forward و reverse جایگاه برش آنزیم BamHI باشد. واکنش PCR شامل: $1\text{ میکروگرم (\mu g)}$ DNA، forward ۰/۲۵ μPCR $1\text{x} 0.4\text{mM}$ dNTPs، 4mM MgC12 واحد Polymerase (Cina Gen, Iran) DNA Taq Polymerase که حجم آن با ۳۰ dH2O به ۳۰ میکرولیتر رسانده شده بود، (برنامه دستگاه PCR: به صورت دما 94°C درجه سانتی گراد $(^{\circ}\text{C})$ به مدت ۱۰ دقیقه، ۳۵ سیکل که هر یک شامل: مرحله denaturation دمای در 94°C به مدت $۰/۴\text{ ثانیه}$ ، مرحله annealing دمای $۶۲/۵^{\circ}\text{C}$ به مدت ۶۰ ثانیه و مرحله

که جایگاه برش اختصاصی در ژن p4 را دارد و پلاسمید غیر نوترکیب را برش نمی‌دهد، تأیید شد.

شکل شماره ۳ پلاسمید نوترکیب را که با آنزیم pmacl برش شده و خطی شده است، نشان می‌دهد.

شکل شماره ۳- تأیید پلاسمید نوترکیب
ستون I: پلاسمید سالم pQE-30 قبل از تأثیر آنزیم
ستون II: پلاسمید سالم pQE-30 بعد از تأثیر آنزیم
ستون III: پلاسمید قطعه دار pQE-30-4 بعد از تأثیر آنزیم
ستون IV: پلاسمید قطعه دار pQE-30-4 قبل از تأثیر آنزیم

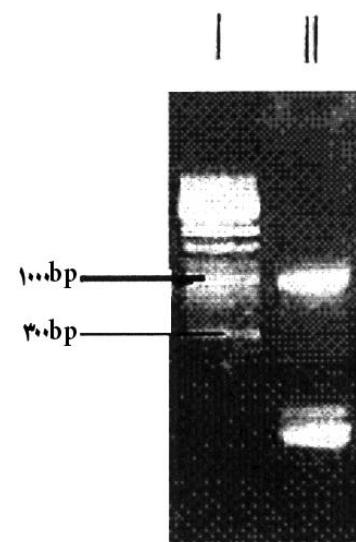

شکل شماره ۴- محصول PCR برای تعیین جهت (orientation) مناسب ژن p4 کلون شده در پلاسمید
ستون I: محصول PCR ژن p4 (1050 bp) با استفاده از پرایمر specific p4 reverse و universal forward
ستون II: پلاسمید pQE-30-4 ستون III: مارکر (100 bp)

شده است. در شکل شماره ۲ محصول PCR ژن p4 با وزن ۹۶۵ bp نشان داده شده است.

شکل شماره ۱- الکتروفورز DNA ژنومی لیشمانیا در ژل آگارز ۱٪

شکل شماره ۲- الکتروفورز محصول PCR در ژل آگارز ۱٪

ستون I: مارکر 100bp DNA
ستون II: محصول PCR ژن p4 با وزن ۹۶۵bp

محصول PCR در پلاسمید ناقل pBluescript با روش کلونینگ T/A کلون شد. پلاسمید نوترکیب، توسط آنزیم Brsh دهنده BamHI برش داده شد و باند DNA ژن p4 جدا شد و در پلاسمید بیان pQE-30 که قبلًا با آنزیم BamHI Ligation داده شده بود، ساب کلون شد. واکنش Brsh (پیوند) در سلول پذیرای باکتریایی ترانسسفورم شد و در پلیت آکار LB حاوی $50 \mu\text{g}/\text{mL}$ آمپیسیلین پخش شد. پلاسمید نوترکیب، توسط تجربه و تحلیل با آنزیم برش دهنده pmacl

آمازوننسیس و مژور قرار داد. آن‌ها نشان دادند که ژن p4 همراه با IL-12 در مقابل لیشمانیا آمازوننسیس حفاظت بخشی داشته ولی p4 همراه با HSP70 در مقابل لیشمانیا مژور حفاظت بخشی داشته است و در نهایت p4 همراه با HSP70 را یک کاندید مناسب جهت تهیه واکسن برای گونه‌های لیشمانیا دنیای قدیم و جدید، معرفی کرد^(۲).

در این بررسی، ژن p4 لیشمانیا مژور سویه ایران کلون شد. با این هدف که استفاده از سویه ایرانی جهت تهیه واکسن بر علیه لیشمانیا مژور برای جامعه ایرانی، مفیدتر و کاربردی‌تر است. ضمن اینکه نتیجه این بررسی با بررسی فرج‌نیا و همکاران که گزارش داده‌اند «پروتئین نوکلئاز کلاس ۱ مرحله آماتیگوت لیشمانیا مژور (Lma CIN) شباهت بسیار زیادی (۸۷٪) به پروتئین p4 لیشمانیا پیفانوی دارد»^(۱۵) قابل مقایسه خواهد بود.

در این بررسی از آنجایی که DNA لیشمانیا فاقد اینترنون است^(۱۶)، جهت دسترسی به ژن p4 از DNA پرماتیگوت لیشمانیا مژور استفاده شد و به نظر می‌رسد که این روش نسبت به روش ایجاد زخم در حیوان آزمایشگاهی و یا استفاده از محیط‌های کشت اختصاصی و حساس آماتیگوت جهت دسترسی به ژن‌هایی که در مرحله آماتیگوت بیان می‌شوند، سریع‌تر و ساده‌تر باشد^(۱۰).

وجود محدودیت در انجام مطالعات سلوی و مولکولی به ویژه در شرایطی که مراحل پژوهش ابتدا باید تنظیم، سازماندهی و مرتب و سپس انجام شوند، یکی از مشکلات جدی است که تحقیق حاضر نیز در گیر این مشکل بود.

نتیجه‌گیری

نتیجه کلی حاصل از انجام این پژوهش، کلون و

forward PCR با استفاده از پرایمر Universal و reverse اختصاصی ژن p4 برای تعیین جهت مناسب ژن کلون شده در پلاسمید بیان (orientation) pQE-30 به کار گرفته شد که در شکل شماره ۴ نمایش یافته است.

بحث

لیشمانیا، یک انگل داخل سلوی اجباری است که مرحله پرماتیگوت تأثیرگذار آن، در بدن پشه خاکی ناقل و مرحله آماتیگوت در بدن میزبان (مهره‌دار) وجود دارد^(۱).

تهیه یک واکسن مناسب به دلیل عدم موفقیت در درمان اساسی و انتخابی، عوارض جانبی داروها و مقاومت داروئی، مورد توجه بیشتری قرار گرفته است.^(۲)

محصول ژن p4 که در شبکه آندوپلاسمیک مرحله آماتیگوت قرار دارد، در امر پیشرفت واکسن‌سازی مناسب است^(۳). برخی مطالعات نشان داده است که آنتی ژن p4 اختصاص به مرحله آماتیگوت دارد و پروتئین تخلیص شده آن در زمینه رده بندی، اپیدمولوزی و ایمونولوزی می‌تواند مؤثر باشد^(۲-۵).

در مطالعات Sujata و همکارانش ذکر شده است که آنتی ژن خالص p4 در موش BALB/c در مقابل عفونت ناشی از لیشمانیا پیفانوی و آمازوننسیس، حفاظت بخشی نسبی تا کامل و همچنین القاء پاسخ ایمنی از نوع Th1 را در بیماران مبتلا به لیشمانیوزیس جلدی آمریکایی باعث شده بود^(۲).

جهت بررسی پتانسیل DNA واکسن‌ها، Cambell و همکارانش ژن کدکننده نوکلئاز p4 در لیشمانیا آمازوننسیس را همراه با ادجوانتهاي مختلف IL-12 و HSP70 ارزیابی کرده و موش حساس BALB/c را توسط HSP70 به تنهايی، p4 همراه با IL-12 و p4 همراه با HSP70 ایمن کرده و سپس در معرض عفونت با لیشمانیا

تقدیر و تشکر

این بررسی با حمایت مالی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات درمانی ایران و در آزمایشگاه مرکز تحقیقات بیولوژی سلولی و مولکولی دانشگاه علوم پزشکی و خدمات درمانی شهید بهشتی، انجام شد و بدین وسیله نویسندهان مقاله از مسؤولین محترم کمال سپاسگزاری را دارند.

آماده‌سازی ژن p4 در پلاسمید بیان است. این ترکیب آماده بیان در آزمایشگاه و ساختن پروتئین نو ترکیب است. قابل ذکر است که تولید پروتئین نوترکیب p4 می‌تواند به خصوص در زمینه‌های تهیه واکسن به کار آید و علاوه بر آن، در زمینه‌های هدف دارویی و تست‌های تشخیصی نیز قابل استفاده است.

فهرست منابع

1. Markell EK, John DT, Krotoski WA. Medical Parasitology. 8th ed. Philadelphia: Saunders WB; 1999. P.184-59
2. Campbell K, Diao H, Jiaxiang J, Soong L. DNA Immunization with the Gene Encoding p4 Nuclease of *Leishmania amazonensis* protects Mice against Cutaneous leishmaniasis. Infect Immuun 2003; 71(11):6270-8
3. Sujata K, Soong L, Colmenares M, Goldsmith K, Mc Mahon-pratt K. The Immunologically protective p-4 Antigen of *leishmania* Amastigotes. J Biol Chem 2000; 275:37789-97
4. Pan AA, Mc Mahon-pratt D. Monoclonal antibodies specific for the amastigote stage of *leishmania* pifanoi. J Immun 1998; 140(7): 2406-14.
5. Hodgkinson VH, Soong L, Duboise SM, Mc Mahon-pratt D. *Leishmania amazonensis*: Cultivation and Characterization of Axenic Amastigote-like Organisms. Exp Parasit 1996; 83:94-105.
6. Brown TA. An Introduction to gene cloning. 3rded. UK: International Thomson Publishing Services; 1995. P.32-41
7. Pherson MC, Moller MJ PCR. The Basics from Background to Bench. Understanding PCR. 1st ed. Oxford, UK: Bios Scientific publishers; 2000. P.9-21.
8. Boffey SA. Agarose gel electrophoresis of DNA. Walker JM. Nucleic acids (Methods in Molecular Biology) Vol.2. 1st ed . USA: Humana Press; 1984. P.43-50.
9. Gaastra W, Jorgensen PL. The extraction and isolation of DNA from gels. Walker JM. Nucleic acids (Methods in Molecular Biology) (Vol.2). 1st ed. USA:
10. Gaastra W, Hansen K. Ligation of DNA with T4 DNA ligase. Walker JM. Nucleic acids (Methods in Molecular Biology) (Vol1.2). 1st ed. USA: Humana Press; 1984. P.225-30.
11. Hunahan D. Studies on transformation on *E. coli* with plasmids. J Mol Biol 1983;166(4):557-80
12. Bothwell AL, Yancopulos GD, Alt FW. Methods for cloning and analysis of eukaryotic genes. 1st ed. Boston: Jones and Bartlett Publishers; 1990. P. 247-60.
13. Felicicello I, Chinali G. A modified alkaline lysis method for the preparation of highly purified plasmid DNA form *E. coli*. Anal Biochem 1993; 212(2):394-401
14. Farajnia S, Mahboudi F, Ajdari S, Reiner NE, Kariminia A, Alimohammadian MH. Mononuclear cells from patients recovered from cutaneous leishmaniasis respond to *leishmania* major amastigote class I nuclease with a predominant Th1-like response. Clin Exp Immunol 2005; 139:498-505.
15. Farajnia S, Alimohammadian MH, Reiner NE, Karimi M, Ajdari S, Mahboudi F. Molecular characterization of a novel amastigote stage specific Class 1 nuclease from *Leishmania* major. Int J Parasitol 2004; 34(8):899-908.
16. Fooladvand MA. Cloning and expression *Leishmania* major p36/Lack gene and evaluation the immunity of Lack Recombinant Protein. Thesis. Esfahan: Esfahan University of Medical Sciences and Health Services; 2006. P.7.

Evaluating the Cloning of Leishmania Major p4 Gene in Production of Vaccine

***M. Shaddel, PhD^I** **H. Ormazdi, PhD^{II}** **L. Akhlaghi, PhD^{III}**
B. Kazemi, PhD^{IV} **M. Bandepour, MSc^V**

Abstract

Background and Aim: Leishmania major p4 gene is normally expressed during amastigote form of the parasite and can be a good candidate for producing an effective vaccine. The aim of this study is to clone p4 gene in a suitable vector for further vaccine production studies.

Materials and Methods: This is an experimental study. Leishmania promastigote was grown in N.N.N. medium and later in the form of mass culture in RPMI 1640 cell culture medium. Total leishmania genomic DNA was extracted by centrifugation of promastigote and lysed by lysis buffer followed by boiling method. PCR was carried out using p4 gene specific primers. PCR product was detected by agarose gel electrophoresis and cloned into Bluescript plasmid via T/A cloning method. After transformation, the recombinant plasmid was screened and digested by restriction enzyme

Results: PCR reaction and cloning p4 gene in T-vector was done successfully. Recombinant plasmid was extracted and cloned gene was released by restriction enzyme and subcloned into pPQE-30 expression vector and confirmed by restriction analysis and PCR.

Conclusion: This newly expressed combination is p4 gene invitro. Production of p4 recombinant antigen is very much useful especially in the field of vaccine production, drug target and immunological studies.

Key words: 1) p4 gene 2) Cloning 3) Leishmania major 4) Vaccine

This article is a Summary of the thesis by M. Shaddel for the degree of Ph.D. in Parasitology under supervision of H. Ormazdi, Ph.D. and L. Akhlaghi, Ph.D. and consultation with B. Kazemi, Ph.D.

I) Assistant Professor of Parasitology, Mycology and Parasitology Department, Faculty of Medicine, Shaheed Fatemi St., Shaheed Etemad Zadeh St., Army University of Medical sciences, Tehran, Iran (*Corresponding Author)

II) Professor of Medical Parasitology, Mycology and Parasitology Department, Faculty of Medicine, Iran University of Medical Sciences and Health Services Tehran, Iran

III) Associate Professor of Parasitology, Mycology and Parasitology Department, Faculty of Medicine, Iran University of Medical Sciences and Health Services Tehran, Iran

IV) Professor of Parasitology, Faculty of Medicine, Research Institute for Cellular and Molecular Biology, Shaheed Beheshti University of Medical Sciences and Health Services, Tehran, Iran

V) MSc in Microbiology, Research Institute for Cellular and Molecular Biology, Shaheed Beheshti University of Medical Sciences and Health Services, Tehran, Iran